

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 99.

Fjerde Session.

33te Møde.

Fredagen d. 7. December.

(Forts.)

Finansministeren (fortsat): Jeg troer, at man under Diskussionens Varme gjensidig har gjort hinanden nogen Uret, og jeg troer egentlig, at den, der sandest har betegnet Sagens Stilling, er den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Kaysler), som sagde, at der er Ingen af os, som tænker paa at ødelægge Industrien her i Landet, men at der i Grunden kun handles om en større eller mindre Beskyttelsestold. Jeg for mit Vedkommende troer, at uagtet 5 Mk. er en lav Told i Sammenligning med hvad vi hidtil have kendt, saa er den dog endnu saa høi, at en yderligere Nedsættelse vilde give et bedre finansielt Resultat end bemeldte Størrelse. Er dette Tilfældet, maatte det s. Gr. antages, og kunde det ad Erfaringens Vej, hvad det endnu ikke kan, oplyses, at en Udsørselstold af 3 Mk. pr. 100 Pd. vilde give Statskassen en større Indtægt end en Udsørselstold af 5 Mk., saa var det jo aabenbart for Enhver, at Bibeholdelsen af de 5 Mk. for en Deel var en Beskyttelsestold. Jeg veed med mig selv, at jeg ved at overveie denne Sag ikke er gaaet ud fra Andet end at gjøre et Forslag, som vilde være foreneligt med Papirfabrikationen her i Landet, naar jeg, vel at mærke, tænker mig denne Papirfabrikation, ikke som et Barn, der ikke kan gaae alene, heller ikke som et unyndigt, halvorent Barn, men som en Industrie, der er opammet af Staten, som har vundet Kræfter, og som nu vil være istand til at udholde Concurrencen med fremmede Lande (Hør! Hør!). Jeg vil indrømme, at jeg har fundet det hele Spørgsmaal om, hvorledes det Forslag, som Regjeringen burde fremtræde med, skulde være affattet, saa

overordentlig tvivlsomt, at jeg ingenlunde tør sige, at Regjeringens Forslag i dette Tilfælde vilde være blevet 5 Mk., og ikke noget højere — lavere vilde det ikke være blevet —, naar Sagen ikke netop af Regjeringen var bleven fundet i den Stilling, som den for Tiden indtager (Hør!). Det har været mig meget hjært, at modtage det Bidnesbyrd af Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgkreds, at jeg ikke tidligere i Anvendelsen af de Frihandelsprinciper, som jeg forøvrigt vedkjender mig, har gjort mig skyldig i Mangel paa Maadehold ved Lyst til at gjøre Spring; og jeg vil haabe, at det, inden jeg slutter, skal blive ham klart, at det idetmindste heller ikke har været min Hensigt ved denne Leilighed, og at det maa erkjendes, at der dog er endeel Grunde, der tale for, at det lader sig forene med rigtigt Maadehold, ved denne Leilighed at gjøre en saa betydelig Nedsættelse.

Jeg tør saaledes bringe i Erindring, at her ogsaa igaar var Tale om en betydelig Nedsættelse, og den fandt endda en stor Minoritet i Forsamlingen ikke tilstrækkelig; det var den Nedsættelse, som blev vedtaget i Udsørselstolden paa raffineret Sukker. Jeg tør antage, at et væsentligt Bidrag til, at Nedsættelsen blev saa betydelig, hentedes derfor, at den burde have været indtraadt for længere Tid siden, samt at man tog i Betragtning, at de politiske Forhold havde forhindret Staten fra at lade denne Nedsættelse indtræde gradviiis, og at man derfor nu var nødsaget til at indhente, hvad man saaledes i flere Aar havde maattet forsømme. Noget Vignende er i mine Tanker ogsaa Tilfældet med den Udsørselstold, hvorefter der her handles. Naar man seer tilbage til de tidligere Stænderforhandling, der herom have fundet Sted, saa har der ogsaa været en mærkbar Ustikkerhed, og de meest modstridende Meninger ere bleve